

Malíř

Nezmaři

1. Když se tak zpátky dívám na začátek všech svých let,
prach ze vzpomínek smývám, otvírám barevný svět,
tak tady jsou, už si vzpomínám
na tváře časů těch, kdy neznala jsem spěch.
2. Přišel jsi s duhou v dlani, na plátnech byl tvůj svět,
maloval jsi usínání, dokonce i motýlí let,
tak tady jsou, už si vzpomínám
na tváře přátel tvých, tam věčně byl jen smích,
a jak za týdnem týden šel, mně ze světa se pořád tajil dech.
- *: Já chtěla říct: tohle není fér,
brát si lásku na úvěr, já nechci druhá být,
co ode mě jsi z lásky vzal,
to do studených pláten hned jsi dal, já nechci druhá být.
- R: Chci zase slyšet hezká slova, hebká, krásně sametová,
ponořit se do těch tónů, nechci, já už nechci sama být.
3. Na plochách plakátových ve stínu reklamních vět
je o výstavách nových prý krásný malířů svět,
tak tady jsou, už si vzpomínám
na barvy z rukou tvých, na horko v závějích,
od malovaných krásných stromů chce se mi zas jednou domů jít
,
musí to tak být.
- R: